

Skolelederens beretning til Generalforsamlingen 2019

Indledning

Jeg starter med en samfundsmæssig omvej under indflyvningen til nærværende beretning. Der sker nemlig noget derude, som jeg har lyst til at kommentere på; noget som ligner en spirende erkendelse af, at den verden og det samfund vi har skabt, kunne – og burde - være anderledes end den er ved at udvikle sig til at blive.

Fx er klimaet ved at stikke af fra os, og hvis vi ikke meget snart beslutter os for nogle markante samfundsmæssige ændringer, ender det måske med at være for sent.

Men hvis vi "handler hurtigt", ser det ud til, at vi måske endnu har tid til at nå at vende udviklingen. Hvad "hurtigt" og "handle" betyder er dog meget forskelligt, alt efter hvem du spørger. For det hele skal jo finansieres....

Og finansieringen halter det eftersigende lidt med i Danmark – især hvis vi ikke "tager os sammen" og får uddannet unge mennesker, med de "helt rigtige" kompetencer, til at tage konkurrencestatens stafet op og sørge for at levere de præstationer på arbejdsmarkedet, som gør Danmark i stand til at vinde i den globale konkurrence.

Det er godt nok noget af et pres vi lægger på ungdommen, men vi giver dem jo også en stor hjælpende hånd når vi indretter et uddannelsessystem, hvor meget lidt er overladt til tilfældighederne: Vi ved præcis hvad vi vil have, og eleverne bliver kontinuerligt målt, så vi sikrer os, at de hele tiden er på rette vej og at vi kan rette dem ind hvis de ikke er det.

Og hvad er det så vi måler på? Kan man spørge sig selv.

"Det vi kan måle på" vil der være nogle som polemisk svarer.

Og det er jo sandt, for det er ikke alt vi kan måle. Men vi kan rent faktisk måle elevernes præstationer indenfor en såkaldt faglig progression, så det bliver det vi gør.

"Og hvad er der nu galt med det?" kan man spørge. *"Ingenting"* vil jeg svare, så længe vi bare er helt bevidste om begrænsningerne i det vi måler, konsekvenserne af den måde vi gør det på, og den vægtning vi tillægger det.

Jeg argumenterer ikke for, at alle tests og målinger er dårlige – vi bruger jo også forskellige testværktøjer på Den lille Skole. Men jeg vil påstå, at det langt fra er alt det der er vigtigt for såvel samfundsudviklingen, som for det enkelte menneskes liv, som vi rent faktisk kan måle.

Og så argumenterer jeg for, at den mulige konsekvens af at lægge stor og entydig vægt på børnenes præstationer er, at det kommer til at udtrykke et børnesyn, hvor det er præstationerne og ikke barnet i sig selv som tillægges værdi. Og det børnesyn abonnerer jeg altså ikke på.....

Noget tyder desværre på, at det ikke kun er i skolen det gælder.

Samfundsmæssigt er der generelt et kæmpe fokus på præstationer og målinger. Fra vuggestue til ældrecenter, fra fodboldklub til FaceBook skal vi konstant bevise os selv og der er ikke meget tid og plads til fordybelse, interesse og andre perspektiver, som ikke passer ind i det præstationsparadigme vi har skabt.

Nu kunne det jo lyde som om, at jeg er ved at male mig selv op i en dystopisk krog, hvor verden er på vej imod den totale undergang og hvor vi, de sidste overlevende, sidder som en anden Winslow eller DiCaprio på Titanics stævn imens vi venter på det uundgåelige forlis.

Men sådan tror jeg faktisk ikke det kommer til at gå, for der er, som sagt, noget på vej derude, som ligner en gryende erkendelse af, at vi kunne gøre tingene anderledes.

Jeg indrømmer, at det ikke er noget jeg har målt på, men ikke desto mindre er jeg overbevist om, at noget er på vej. Det kommer ikke fra toppen af samfundet men nedefra, og det udstråler måske mere end andet, at den demokratiske tradition vi har bygget vores samfund på er stærk.

Jeg ser fx tendenser til, at vores kollektive bevidsthed bevæger sig i en mere og mere bæredygtig retning. Hvor andre værdier end de præstationsrettede så småt begynder at få fodfæste, hvor fællesskabet igen bliver vigtigt og hvor ansvaret for det ikke er noget vi beder andre om at tage, men som vi selv begynder at samle op.

I forhold til klimaet, som jeg nævnte i indledningen, er debatten om færre flyrejser, mere økologi, mindre kød, deleøkonomi, mindre madspild og genbrug alt sammen eksempler på, at vi som enkeltindivider og familier får fokus på noget, som er større end os selv. Vi gør noget som vi føler er vigtigt, vi tager stilling og vi handler på vegne af det store fællesskab, som vi er en del af.

Og det nytter noget. Måske ikke på den korte bane, hvor min families beskedne bidrag med et par kødfrie dage om ugen og mindre brug af bilerne ikke flytter det store i det samlede regnskab. Men fordi vi er flere og flere som tager aktivt stilling, som føler at vi bør gøre noget, og som giver det taletid, tillægger det værdi, bevidsthed og handling.

Det er blandt andet det demokratiet kan – ikke kun som samfundsmæssig styreform, men i høj grad også, og måske især - som et demokratisk sindelag i befolkningen – eller en demokratisk dannelse om man vil.

Her kan vi noget særligt i Danmark, hvor vores stærke demokratiske traditioner giver os tro på, at vi kan påvirke ikke bare vores eget liv, men hele det samfund og den verden vi lever i.

Den demokratiske dannelse kommer dog ikke af sig selv, og den skal have næring for at kunne gro videre i de generationer, som kommer efter os.

Og hvorfor bruger jeg nu tid på alt det her i en beretning, som først og fremmest handler om Den lille Skoles virksomhed i det forgangne år?

Det gør jeg, fordi næringen til børnenes demokratiske dannelse i høj grad kommer fra de fællesskaber de indgår i, og her spiller deres skole en helt central rolle.

På vores skole prioriterer vi højt, at eleverne lærer sociale kompetencer, lærer at samarbejde med andre og bliver i stand til at indgå i fællesskaber. Vi forsøger at tilrettelægge en hverdag hvor de lærer at tage ansvar for sig selv og andre, samtidig med at de præsenteres for læreprocesser, som hviler på såvel boglige som æstetiske og kunstneriske tilgange.

Eleverne skal lære at turde gå nye veje, lære at være kritiske, at mestre kreative fag og discipliner og vide, at et problem har flere løsninger end en.

Disse kompetencer er alt sammen eksempler på hvad vi ikke måler på i grundskolen i Danmark. Måske fordi det ikke er så let at måle progressionen i det demokratiske sindelag, som det er at måle på hvor dygtige eleverne bliver til at stave?

Ikke desto mindre er den kritiske tænkning og respekten for fællesskabet grundpiller i den demokratiske forståelse, og vores ungdom har derfor brug for næring til netop de kompetencer for at kunne placere sig selv i verden og forholde sig aktivt til de valg og muligheder der opstår for dem, og derigennem skabe et eksistensgrundlag for dem selv og vores samfund.

Og husk så lige, at hvis man kun tillægger børnene værdi via deres præstationer, risikerer vi at glemme, at alle mennesker har en værdi uanset hvordan de præsterer i skolen, på håndboldbanen eller på guitaren. Du har en værdi i dig selv som menneske – alene fordi du er

dig. Den værdi har ikke noget at gøre med hvad du producerer, hvad du skaber, hvordan du ser ud, hvilke karakterer du får – eller hvilken nytteværdi samfundet har af dig. Du er værdifuld alene fordi du er dig!

Og lad os så finde jordforbindelsen igen og tage fat på hvordan det konkret går på skolen.

Børnetal

Skolens aktuelle børnetal er 235 elever pr.1 april 2019. Det er det højeste antal nogensinde, men faktisk afspejler det mest af alt et stabilt elevtal, som siden 2014 har ligget imellem 230 og 235. Der er ingen aktuelle planer om at ændre på elevtallet, og vi forsøger derfor at fastholde elevtilslutningen stabilt på det leje vi har i dag.

Vi oplever fortsat en stor søgning til skolen og der er derfor ventelister til de fleste klasser. Ventelisterne er især lange for indskolingsklasserne og for de klasser som skal starte i de kommende 3 år, så skolens "fødekæde" må, i lighed med de sidste mange år, derfor vurderes at være i orden.

Skoleudvikling og aktiviteter

I løbet af det seneste år har der været en levende pædagogisk debat og udvikling på skolen. Vores fokus har været omkring flere ting, og der er blandt andet brugt en del krudt på at diskutere videreudviklingen af overbygningen, demokratisk dannelse og den udvidelse/renovering af salen, som jeg orienterer mere om senere i beretningen. Men først lige et par ord om udviklingsmålene fra det indeværende skoleår.

Evaluering af udviklingsmålene fra det forløbne år:

- *"Kvalitetsudvikling i planlægningsfaserne"*

Vi har fortsat det arbejde vi påbegyndte forrige skoleår, med at bruge Blooms taksonomimodel og skolens egne fire dannelsesperspektiver i arbejdet med lærernes årsplaner.

Vi har opdaget, at den store værdi i at anvende taksonomier og dannelsesperspektiver ikke ligger så meget i selve de nedskrevne årsplaner. Værdien ligger i stedet i, at de fremmer "en levende og bevidst pædagogisk debat" ved at levere en sproglig ramme til arbejdet.

Overvejelser omkring dem er således særdeles brugbare når vi giver sparring på hinandens undervisning – og når de enkelte årsplaner ændrer sig undervejs, som vi arbejder os henover skoleåret.

Vi har fundet ind i en god form omkring "kvalitetsudvikling i planlægningsfaserne", som vi kommer til at arbejde videre med fremover. Dog er projektet, som udviklingsmål betragtet, afsluttet.

- *"Fællesskab på tværs"*

Igen i år har alle klasser deltaget i mindst et forløb på tværs af klassetrin. Erfaringerne fra forløbene er gode, og både små og store elever har et godt udbytte af at være sammen med hinanden. Vi er derfor på ingen måde færdige med at arbejde med fællesskabet på tværs af skolen.

Vi fornemmer dog, at energien er ved at gå lidt af forløbene, som de hidtil har set ud, og i år har vi derfor afprøvet et nyt koncept med en fælles matematikdag for alle skolens elever. Eleverne var her sammen på hold, som gik på tværs af alle årgange, og det kom der en fantastisk hyggelig og givende dag ud af – som rykkede både matematikfagligt og socialt. Vores fornemmelse er, at der er et stort potentiale i den nye form, så den vil vi udvikle videre fremover.

Det kommende år arbejder vi således videre med "fællesskab på tværs" som udviklingsmål, men erstatter de hidtidige forløb med 3 fællesdage for hele skolen i løbet af året: en "naturfagsdag", en "lyrik/musikdag" og en "demokratidag".

- *"Nyt lejrskolekoncept"*

Indeværende skoleår har været "år et" for vores nye lejrskolekoncept, hvor alle klasser på skolen kommer afsted.

For første gang i skolens historie, har vi derfor haft 8 klasser afsted samtidig i uge 35. De to yngste klasser var ikke afsted på samme tid som de andre, men de "træner" med en overnatning på skolen, når tidspunktet er rigtigt.

Erfaringerne fra det første år med det nye lejrskolekoncept er ubetinget gode.

Selvom der er en del besvær – og rigtig meget logistik – forbundet med at have så mange klasser afsted på samme tid, så fortsætter vi med samme ramme i det kommende år.

Den fælles overskrift for lejrskolerne er "kultur", og den giver rigtig god mening som en rød tråd igennem lejrskolerne fra indskolingen til udskolingen. Der bliver dog ændret lidt på selve indholdet på de enkelte ture, efterhånden som vi får erfaringer med de steder vi rejser hen. Lejrskolerne er kommet for at blive, og det er noget som både børn og voksne glæder sig til hvert år. Samtidig er de helt afgørende referencepunkter i den fælles hukommelse man får med sine klassekammerater henover et skoleliv.

"Kan du huske dengang hvor blået knitrede og Mette fortalte spøgelseshistorier" eller "dengang teltet var utæt i Tunnerup og vi måtte vride soveposerne om morgenen" – alle børn har deres egne minder som de deler med deres klassekammerater – og de bliver kun bedre med årene.

Og så er der nok heller ikke meget, som det er lige så vigtigt at lære for de unge mennesker, end at finde ud af, at man godt kan klare sig uden mor og far.

- *"Trivselspædagog"*

Vi har afsluttet forsøget med at have en fuldtidsstilling som "pædagog med støttefunktion". Baggrunden for forsøget var at målrette arbejdet med børn som, i kortere eller længere perioder, har trivselsudfordringer.

Erfaringerne viser, at der er et behov for at have ressourcer til rådighed for det her arbejde, men behovet er ikke nær så omfattende, at det retfærdiggør en fuldtidsstilling. Samtidig er det et område, hvor skolen ikke modtager noget form for økonomisk støtte, og vi har derfor hidtil måtte finansiere stillingen med egne midler alene.

I det kommende skoleår opretter vi derfor ikke en stilling som trivselspædagog, men satser i stedet på at løse opgaverne i de enkelte teams - som vi altid har gjort frem til sidste skoleår. Vi fastholder dog en mindre timepulje hos en af pædagerne, som kan målrettes indsatser for enkeltelever.

- *”Overbygningen”*

I løbet af året har vi brugt en hel del energi på at evaluere og drøfte vores overbygning. Vi konstaterer på den baggrund, at overbygningen grundlæggende fungerer rigtig godt i dag. Eleverne er glade for at gå der, og vi har fundet en form som, på rigtig god vis, understøtter både skolens kultur for fællesskab og kreativitet, og de unges behov for at være en del af et levende ungdomsmiljø.

Vi har derfor besluttet at holde fast i kernestrukturen i overbygningen som, udover grundfagene dansk, matematik, engelsk, tysk og naturfag, også indeholder linjehold og humaniora på tværs af årgangene i det faste skema.

Ud over det, fastholder vi også fælles idrætsdage, fælles projektarbejdsuger, fælles musical og den fælles tur til lilleskolernes musik- og teaterfestival, som slutter hvert skoleår af.

Vi kommer dog også til at indføre en række nye tiltag, som især bunder i to forhold: Et ønske fra vores side om at styrke elevdemokratiet og et ministerielt krav om afgangsprøver i de praktisk-/musiske fagområder.

I forhold til elevdemokratiet, kommer vores elevråd til at få en endnu mere central rolle end det hidtil har haft. Det vil blandt andet blive involveret i planlægningen og gennemførelsen af skolens demokratidag, få medindflydelse på temaet for musical og billedtemaet og skulle stå for forskellige sociale arrangementer (fx caféaftener) hen over skoleåret.

Hvordan deres rolle bliver i forhold til de ugentlige morgensamlinger som vi indfører i OB, er ikke afklaret endnu.

Et andet større nyt tiltag i OB har afsat i regeringens ønske om at styrke de praksisfaglige fag i grundskolen. På den baggrund har Folketinget besluttet at indføre en obligatorisk afgangsprøve i praksisfaglige valgfag allerede efter 8.kl.

Konsekvens: Har man ikke været til prøve i 8.kl, kan man ikke gå til afgangsprøve efter 9.kl. Hvordan indførelsen af endnu en afgangsprøve, og endnu flere målinger på hvordan eleverne præsterer, i sig selv skal styrke de praksisfaglige fag (eller noget andet fag for den sags skyld), tillader jeg mig at være en smule skeptisk overfor.

Men under alle forhold, så er vi som prøveafholdende skole, forpligtet til at lave prøverne efter 8.kl.

Det har givet os en del hovedbrud at knække nødden, uden at lade ministeriets krav blive et overgreb på vores linjefag. Vi ønsker nemlig at fastholde linjerne, som prøvefrie zoner i de unge menneskers liv. Der skal være plads til fordybelse, interesse og passion uden et krav om konstant at skulle måles og vurderes på sin præstation.

Så selvom de praksisfaglige afgangsprøvefag som ministeriet har udvalgt – musik, billedkunst, madkundskab og håndværk-/design - umiddelbart lægger op til, at vi bringer linjerne i spil, har vi valgt at frede dem helt, og gå i en anden retning.

Fra næste skoleår bliver de første to uger af juni måned derfor noget anderledes for 7.kl og 8.kl end hidtil. Fremover kommer vi nemlig til at samle de to klasser i to madkunstuger, som fra skoleåret 20/21 skal danne rammen omkring Den lille Skoles afgangsprøve i det valgfag vi udbyder som prøvefag, nemlig madkundskab.

Eleverne kommer samlet til at have 4 ugers undervisning i madkundskab i løbet af 7.kl og 8.kl, inden de tager afgangsprøven i de sidste dage af den anden madkunstuge det år de går i 8.kl. Alle skolens elever har i forvejen madkundskab i temaforløb hele vejen fra 1.kl og op, og de vil således have en viden – og for nogle måske også en passion – for madlavning, som rækker ud over de ministerielle krav til at bestå en afgangsprøve efter 8.kl.

Med valget af madkundskab vælger vi et fag som skolen i forvejen prioriterer højt, men som ikke er et linjefag i sig selv. Vi løsriver derfor prøven fuldstændig fra vores linjer. Lokalemæssigt stiller det selvfølgelig nogle nye krav at skulle lave mad med 2 overbygningsklasser samtidig. Det er ikke realistisk at være i køkkenet allesammen på samme tid, og derfor får området ved bålpladsen en central funktion i de 2 madkunstuger. Vi kommer derfor til at arbejde hen imod, at indrette området så det kan bruges som reelt udekøkken, med hvad det indebærer af indlagt vand, bageovn m.v. Andet skridt i den retning bliver taget på forældrearbejdsdagen på lørdag, når de nedslidte borde og bænke bliver udskiftet (første skridt er vores nye sejloverdækning af området, som allerede er på plads). For en god ordens skyld vil jeg lige nævne, at prøverne i de praksisfaglige fag er indført fra skoleåret 20/21, hvilket betyder, at den første klasse som skal op til den nye prøve i madkundskab er vores nuværende 6.kl.

Præsentation af udviklingsmål for det kommende år:

I det kommende år arbejder vi videre med følgende udviklingsmål, som jeg allerede har præsenteret

- *"Fællesskab på tværs"*
- *"Overbygningen"*

Her ud over vil vi arbejde med den pædagogiske og funktionsmæssige del af udvidelsen af salen (orientering følger senere i min beretning).

Overordnet set er det min vurdering, at skolen er i en rigtig god udvikling. Som I kan høre, er vi i gang med en masse spændende udviklingstiltag allerede. Nogle af dem løber over flere år og nye kommer til hen ad vejen.

Noget af den overordnede udvikling har jeg gennemgået i det foregående, men den måske mest afgørende udvikling har jeg ikke nævnt endnu.

Det handler om den levende og kontinuerlige udvikling der hele tiden foregår omkring fag, aktiviteter og elever på skolen – og som bliver til via indlevelse, mod og en masse stenhårdt arbejde fra voksne og børn.

Det giver os en skolehverdag fyldt med gode oplevelser og traditioner, med spændende og afvekslende undervisning, med plads til at få fingrene i "mulden" - og med fokus på, at alle elever skal trives og have det godt i skolen. Som det skal være på en rigtig lilleskole!

Økonomi

Som I kan se af regnskabet, er det igen lykkedes at præstere et pænt overskud og holde en sund og stabil økonomi for skolen. Vi har fastholdt en tæt økonomistyring og en konservativ budgetlægning, som sammen med det stabile elevtal og de lavere renteudgifter efter låneomlægningen i 2017, udgør hjørnestenene i den sunde økonomi.

Den gode økonomi har, for første gang i skolens historie, givet os mulighed for at begynde at spare op. Det har vi gjort, og som I kan læse af årsrapporten, er vi kommet godt på vej med det allerede.

Penge på kontoen og store overskud på driftsregnskabet er dog ikke mål i sig selv. Vi er optagede af at bruge pengene, så de kommer skolen og eleverne bedst muligt til gavn.

Ikke lang tid efter låneomlægningen i 2017, tog vi derfor hul på drøftelsen af muligheden for

at udvide og renovere vores sal. Jeg orienterer mere om selve projektet senere, og bliver på "økonomibanen" her.

Planen er at bygge i 2020, og da det er et byggeprojekt til i omegnen af 7-10 mio kr vi planlægger, kan vores opsparing alene ikke finansiere det.

På baggrund af de seneste mange års solide regnskaber, har vi dog fået opbygget en meget stor tillid hos vores pengeinstitutter.

Den tillid har udmøntet sig i, at banken har givet forhåndstilsagn på at hjælpe os med den del af finansieringen, som vi ikke selv når at spare op. Vi har med andre ord de store linjer af finansieringen på plads.

Det er dog fortsat planen at styre skolens økonomi med "livrem og seler". Vi har ikke tænkt os at lade byggeprojektet røkke ved trygheden omkring skolens drift, og derfor går vi efter en model, hvor driftsbudgettet ikke bliver påvirket.

Konkret gør vi det, ved alene at indregne midler fra de sparede renteudgifter fra låneomlægningen i 2017, til finansieringen af den nye sal. De midler indgår ikke i dag i vores drift, da vi sparer dem op, og det vil derfor ikke påvirke hverken hverdagen eller trygheden på skolen.

Samlet vil jeg konstatere, at økonomien har det godt på Den lille Skole. Vi har råd til at udvikle såvel skolens indhold som de fysiske rammer, samtidig med at der er tryghed omkring skolens fremtidige drift - og det er en ganske god position at befinde sig i.

Personale

Der hersker generelt en rigtig god og positiv stemning blandt personalet.

Vi har en meget stærk og kompetent personalegruppe, med mange forskellige talenter, og det er en gruppe som, trods sine store forskelle i personligheder, fungerer rigtig godt sammen.

Der er helt sikkert forskellige syn på mange ting, og der diskuteres jævnligt både passioneret og indlevende – men det tror jeg er en nødvendig præmis, på en arbejdsplads med det meningsfulde indhold, og den store frihed, som vi deler.

Helt grundlæggende har folk dog en stor menneskelig og faglig respekt for hinanden, og derfor giver forskellighederne først og fremmest energi og bidrager til, at stemningen er god og trivselen høj.

Til sommer stopper Jørgen som bekendt på skolen. Han efterlader et aftryk så kæmpemæssigt, at det vil stå der mange år ud i fremtiden. Jørgen er om nogen indbegrebet af Den lille Skole, og han har betydet uendeligt meget for både elever, forældre og for alle os, som har haft det store privilegie at være kollegaer med ham. Hans betydning for skolen kan ikke beskrives, og da slet ikke i nærværende beretnings snævre format. Heldigvis får vi alle sammen lejlighed til at hylde Jørgen og til, i fællesskab, at gøre forsøget på at forstå hvor meget hans indsats har betydet for Den lille Skole. Det sker ved den afskedsreception vi holder for ham til sommer. Der skal nok komme invitationer ud, men sæt endelig allerede nu kryds i kalenderen d.26 juni, hvor vi tager officielt afsked med Jørgen.

Når en dør lukker sig, kan man enten vælge at hoppe ud af vinduet - eller også kan man åbne en ny.

Vi har valgt den sidste løsning, og bag den dør står skolens nye viceskoleleder og er ved at kridte skoene, stemme klaveret og trække harmonikaen op.

Det bliver et ansigt, som alle på skolen kender i forvejen, og som i meget høj grad bærer skolens særlige ånd og kultur i sig.

Jeg er meget glad for at orientere forældrekredsen om, at skolens nye viceskoleleder bliver Christian Hansen.

Christian overtager dog ikke alle Jørgens arbejdsopgaver, og blandt andet bliver de opgaver som handler om afgangsprøverne og koordineringen af OB, lagt ind under en nyoprettet koordinatorstilling for overbygningen. Den stilling har Anders sagt ja til at udfylde.

Christian indtræder officielt som afdelingsleder i ledelsen d.1 maj og d.1 august bliver han viceskoleleder. Anders tiltrådte i sin nye position d.1 januar, og begge to er allerede nu blevet trukket tæt på – som en slags ”lærlinge” – i de planlægningsprocesser vedrørende det kommende skoleår, som Jørgen og jeg normalt arbejder med.

Jeg er rigtig glad for de perspektiver som ligger i den nye ledelsesstruktur, og jeg er sikker på at vi har fundet de helt rigtige folk til opgaven. Jeg glæder mig!

På lærersiden sker der også lidt nyt i det kommende skoleår.

Der er nemlig opstået en mulighed for, at vi både kan holde på vores superdygtige barselsvikar, Rie, og samtidig ansætte en ny musiklærer til at afløse Jørgen. Rie bliver derfor fastansat fra det nye skoleår, og samtidig har vi slået en stilling op som musiklærer med ansøgningsfrist i starten af maj.

Som jeg plejer i beretningen, vil jeg benytte mig af lejligheden til at applaudere alle skolens ansatte for deres meget engagerede indsats.

Vores skole står og falder med de mennesker, som møder eleverne og forældrene i hverdagen – ”Den lille Skole er altid os som er her” plejer jeg at sige. Og dem som er her lige nu gør det altså bragende godt, og fortjener al den ros vi kan mønstre!

Bygninger og fysiske faciliteter:

Skolen har gennemført følgende større bygningsmæssige forbedringer i 2018:

- Udskiftning af vinduer i Musikrummet.
- Udvidelse af Multibanen og overfladebehandling af belægningen.
- Nyt ventilationssystem til køkkenet.
- Nye ovenlysvinduer på en del af første sal i grundskolehuset.
- Solafskærmning i overbygningen.
- Projektering og planlægning af den kommende udvidelse og reovering af salen.

I 2019 planlægger skolen følgende større opgaver:

- Installering af klimaanlæg i overbygningen (udført allerede).
- Sejl over bænkområdet ved bålpladsen (udført allerede).
- Indrette området ved bålpladsen til udekøkken.
- Opdatering af varslingsystemet.
- Fortsat projektering og planlægning af den kommende udvidelse og reovering af salen. Selve byggeprocessen sker i 2020.

På bygningssiden vil vi, i de næste to år, have størstedelen af vores energi placeret omkring den kommende udvidelse og reovering af salen.

Salen er det måske mest centrale område på skolen. Den danner rammen om rigtig mange aktiviteter og bruges flittigt i både undervisningen, til fremvisninger, til samlingsrum, som tumlerum og meget mere. En velfungerende sal er derfor en af de vigtigste forudsætninger for, at vi kan gennemføre en lang række af de særlige aktiviteter, som hører til i vores skoles kultur.

Desværre er årene ved at have indhentet salen, som efterhånden er godt slidt af mange års intenst brug. Salens størrelse har også længe været udfordret over evne af skolens udvikling i elevtallet.

Den kan kun rumme 150 personer ad gangen, så vi har faktisk allerede i mange år været "vokset ud" af den. Vi kan simpelthen ikke være der alle sammen på samme tid – og det vil vi gerne!

Der er derfor behov for at udvide salen så vi kan være der, og for at renovere og modernisere den, så den også i mange år fremover, kan fortsætte med at fungere til musik, teater, idræt og meget af alt det andet vi gerne vil prioritere – fx fælles morgensamlingsrum for alle skolens elever.

Siden 2017 har vi arbejdet på at gøre ideen til virkelighed.

Vi har indhentet forhåndsgodkendelse hos Gladsaxe Kommune, vi har diskuteret anvendelsesmuligheder med personalet, vi har lagt en økonomisk køreplan og der er udarbejdet et skitseprojekt, som ser fantastisk spændende ud.

I januar 2019 besluttede bestyrelsen endeligt at gå videre med at realisere projektet, og der blev vedtaget en budgetramme for byggeriet samt nedsættelsen af en følgegruppe med deltagelse af repræsentanter for bestyrelsen og personalet.

Bestyrelsen har efterfølgende ansat arkitektfirmaet "Utzon og Christensen" v. arkitekt Christian Christensen som rådgiver.

I korte træk er det planen, at byggeriet startes op i sommerferien 2020 og står færdigt til jul samme år.

Udvidelsen af salen betyder blandt andet, at vi inddrager en god bid af skolegården, da en betingelse for at opnå godkendelse til byggeriet fra kommunen var, at vi byggede "indad". Vi mister dog ikke "uderum", da de inddragede kvadratmeter bliver erstattet af en 100 m² stor tagterrasse, som kommer til at ligge ovenpå tilbygningen til salen.

Der vil selvfølgelig komme nogle midlertidige udfordringer omkring lokaler, som vi skal løse i efteråret 2020, men det skal vi nok komme i mål med. Og det bliver besværet værd, for det vi kommer til at stå med efterfølgende, vil have potentiale til løfte hele skolen i mange år fremover.

I vil selvfølgelig blive grundigt orienterede om projektet frem imod selve byggeriet, men nysgerrige sjæle er velkomne til at stikke snuden forbi mit kontor ved lejlighed, så vil jeg med glæde vise de foreløbige tegninger og planer frem.

Afslutning

Afslutningsvis vil jeg takke bestyrelsen for endnu et godt år.

Vi har haft en masse gode og spændende diskussioner, og arbejdet har været præget af masser af initiativ og vilje til at handle på tingene. Jeg tror faktisk ikke at der, i min tid på skolen, har været nedsat så mange underudvalg (ad-hoc udvalg), som hver især har arbejdet

med konkrete ansvarsområder. Det ville være en redaktionel stramning at sige, at alle ad-hoc udvalgene er færdige med deres arbejde endnu, men de er godt på vej de fleste steder. Bestyrelsesarbejdet kan virkelig være en fornøjelse, når det er båret af et godt og respektfuldt samarbejde og er gennemsyret af en gensidig tillid til hinanden. Og det har det været i det forløbne år. Trods forskellige synspunkter og gode diskussioner om mange ting, har stemningen nemlig været rigtig god hele vejen igennem.

Inden jeg slutter af, vil jeg benytte lejligheden til at sige mange tak for indsatsen til Siw, som ikke genopstiller på den her generalforsamling.

Tak fordi du havde lyst til at give en hånd med, og bruge lidt af din sparsomme fritid på det vigtige fælles projekt, som vores skole er.

Til slut vil jeg, som altid, sige tak til de rigtig mange forældre, som hjælper til, kommer med input, bidrager med praktisk hjælp, og leverer såvel gode kontakter som ideer i hverdagen.

Det er stadig godt at være skoleleder her på vores skole, som til stadighed kræver en del – men som også giver meget igen.

Hermed overlader jeg min beretning til GF